

Gange, og Medlidenheden svandt hen. Saa en Dag faldt Drengen og brækkede Benet, men da han raabte op, var der ingen der vilde komme og hjælpe ham. Det er Følgen af de evige Beklagelser og det evige Kverulanteri. Og dette evige Kverulanteri fra det Partis Side, for hvilket det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds her i Salen er en meget talende Ordfører, og som har været drevet hele denne Samling igennem, tror jeg slet ikke, er til nogen Nytte for den Politik, han vil fremme. Jeg tror, at der ude i Befolkningen er en stigende Overbevisning om, at saa galt, som der raabes op om fra den Side, kan det dog ikke være; det Ministerium, vi nu have faaet, kan dog vist ikke være blevet mere reaktionært end Højres Ministerier, og det Flertal, som er det raadende her i Salen, kan dog vel neppe have forandret sig saa overmaade meget fra i Fjor til i Aar. Jeg tror derfor, at noget mere Forsigtighed i den Henseende fra det ærede Medlems og en enkelt af hans Partifællers Side — det er jo ingenlunde hele hans Parti, der gør sig skyldig i det anførte — noget mere Forsigtighed fra enkelte af det socialdemokratiske Partis Side ved ikke at kverulere alt for meget her i Salen vilde vist være til Gavn for deres Politik. Som sagt: dette er i Sandhed en venskabelig ment Henstilling. — Angaaende selve Forslaget skal jeg blot gøre den Bemærkning, at jeg altid har stillet mig opportunistisk over for det. For 3 Aar siden blev der netop i den Anledning rettet et Angreb paa mig, fordi jeg havde skrevet opportunistisk om dette Forslag i et Blad, hvori jeg endnu har den Ære at skrive. Saaledes stiller jeg mig vedblivende, og det er bevist, at mere, end dette Forslag yder, kan der for Tiden ikke opnaas. Det Forslag, som vi sendte over til Landstinget, er jo der blevet noget begrænset, og det viser sig altsaa, at selv om vi havde stillet videregaaende Krav, havde vi intet opnaaet i Aar. Og naar det ærede Medlem, som er Medlem af et Flertal i Københavns Borgerrepræsentation, har saa aabent Øje for, at Flertallet af Københavns Borgerrepræsentation er nødt til at tage noget Hensyn til den Villie, som er raadende i Københavns Magistrat, bør det ærede Medlem heller ikke være uden Opfattelse af, at det er nødvendigt for det Flertal, som raader i denne Sal, og for det Ministerium, som er dets Fører, at tage Hensyn til den Villie, som er den raadende hos Flertallet i Landstinget. Jeg er overbevist om, at det under

ingen Omstændigheder vilde kunne lykkes at opnaa mere i Aar, end der opnaas ved Vedtagelsen af dette Forslag. Og som den højtærede Kultusminister opfatter Stillingen, opfatter jeg den ogsaa: som et første Skridt ind paa en god Bane. Med denne Motivering anbefaler jeg at stemme mod det af det ærede Medlem for Aalborgs Amts 2den Valgkreds (N. Christensen) stillede Ændringsforslag og at stemme for det foreliggende Lovforslags endelige Vedtagelse i uforandret Skikkelse.

Borgbjerg: Det ærede Medlems venskabelige Henstillinger ere mig komplet ligegyldige (Afbrydelse af *Zahle*). Jeg vilde foretrække et direkte fjendtligt Angreb fra det ærede Medlems Side. Slige Henstillinger ere mig navnlig komplet ligegyldige, naar de komme fra et Medlem, der selv fór op og gjorde det, som han nu kalder Kverulanteri, den Gang de moderate stillede mindre moderate Forslag end det, det ærede Medlem nu vil stemme for. De ere mig navnlig komplet ligegyldige, naar de komme fra et Medlem, der i 5, 6, 7 Aar hver Dag har haft Ordet „Overløberi“ i Munden og brugt Ordet „Overløberi“ over for et andet Parti her i Salen, men i dette Øjeblik selv gør sig skyldig i Overløberi og bliver indigneret, naar jeg gør det samme over for det ærede Medlem, som det ærede Medlem Gang paa Gang har gjort over for de ærede moderate Medlemmer her i Salen.

Til det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) vilde jeg gerne sige, at han ikke har Ret, naar han sagde, at det var os, der vakte Tvivl. Han sagde nu, at det var mig, men jeg havde slet ikke Ordet, da denne Sag var til 3die Behandling her i Tinget. Min ærede Partifælle fra Aalborg, der havde Ordet, rejste ikke Tvivl om det Spørgsmaal, han ønskede det klarét, om der var Tale om et Indgreb i Købstædernes og Københavns Rettigheder, og fik samtidig Klarhed derover, idet det fra Ministerbordet lød, at der var ingen Tvivl paa dette Omraade, at der skete intet Indgreb i Københavns og Købstædernes Rettigheder. Det var netop Sagen: da Forslaget gik herfra, var der ingen Tvivl om den Ting, den var klarét. Det er oppe i Landstinget, at Spørgsmaalet er blevet rejst. Der har man gjort Indgreb i Københavns og Købstædernes Rettigheder; det er imod dette Indgreb, vi nu protestere, og det er derimod, vi bede Dem være med til at protestere ved at stemme for det Ændringsforslag, der foreligger fra